

Sant Andreu de Pujalt

Pujalt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Pl. de Sant Andreu, Pujalt

Coordenades:

Latitud: 41.71749
Longitud: 1.42296
UTM Est (X): 368815
UTM Nord (Y): 4619612

Classificació

Número de fitxa 08176 - 6
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern Contemporani Popular
Segle XI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL. 871-I / Acord Ple Consell Comarcal / 31/03/2005
Número inventari IPA 5983
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. C. Santa Maria, 1. 08500 Vic
Autoria de la fitxa Dídac Pàmies i Marta Lloret
Data de registre de la fitxa: dj., 01/10/2015 - 02:00

Descripció

L'església parroquial de Sant Andreu és un edifici d'origen medieval situat fora de l'antic recinte emmurallat de Pujalt. Entre els segles XVIII i XIX l'estructura romànica fou notablement reformada, amb l'obertura d'un nou portal, la construcció de capelles laterals i la substitució de l'absis per un de quadrangular i la construcció d'un campanar.

Consta d'una sola nau de planta rectangular coberta amb volta de canó enguixada. Presenta tres capelles laterals en un costat i una en l'altre, formada per un gran arc apuntat de pedra. La part del presbiteri està definida per un altar modern i la imatge del patró damunt d'una peana. Darrera d'aquest hi ha la sagristia. Als peus del temple hi ha el cor, sostingut amb volta de creueria i delimitat amb una barana de fusta. La il·luminació de la nau es fa a través de dos òculs i dues petites finestres, una d'elles geminada. A nivell exterior, el frontis és molt auster, obert únicament amb un portal d'arc de mig punt adovellat i un òcul. Fa uns anys, sobre el portal encara s'hi podia llegir amb lletres blaves "HOGAR DEL SOLDADO", testimoni de l'ús que va tenir durant la Guerra Civil, tot i que pràcticament ha desaparegut. Al costat nord de la façana s'alça el campanar de quatre nivells, els dos inferiors quadrangulars i els superiors poligonals. Presenta quatre obertures de mig punt al nivell superior i està rematat per una barana metàl·lica on hi consta l'any "1924". També consta l'any "1871" gravat en una pedra de la base. A la façana de migdia s'ha recuperat el portal primitiu, d'arc de mig punt de pedra. El parament dels murs és de pedra lligada amb argamassa, sense revestiment. Darrerament s'han fet diverses intervencions, com són la substitució de la coberta per una de nova de grans lloses, l'enguixat i pintat de l'interior o bé la supressió del paviment (en el moment de fer l'inventari era a base de grava).

Història

Tot i ubicar-se fora del recinte emmurallat del poble de Pujalt, l'església documentada ja des de la primer meitat del segle XI, i exercint funcions parroquials, estava dins el terme del castell, anomenat llavors Puig Alt.

L'església és esmentada en una llista de parròquies del bisbat de Vic realitzada entre els anys 1025 i 1050. L'edifici actual no correspon al construït originàriament, atès que ha patit nombroses remodelacions fins a adquirir l'aspecte actual. Entre les acaballes del segle XVII i XVIII, es substituï l'absis de planta semicircular per un presbiteri de planta rectangular, es construïren capelles als laterals i s'edificà un nou campanar de planta poligonal, substituint l'anterior, que era d'espadanya. També es tapià el portal original situat a la façana meridional per donar accés a la façana de ponent mitjançant una nova porta adovellada, la qual s'ha reobert en unes reformes de rehabilitació de l'edifici dutes a terme durant l'any 2014.

El campanar poligonal fou reformat parcialment l'any 1871.

Cal destacar que durant la guerra civil espanyola, l'església fou cremada a l'estiu de l'any 1936 i reconvertida en "El Hogar del soldado" l'any 1938, com a lloc d'esbarjo per als soldats que s'allotjaven al campament militar situat al municipi. Al campanar s'hi va posar una sirena per avisar en cas d'atac enemic.

Bibliografia

Anoia pam a pam'95 : 7 de maig Òdena-El Bruc : 14 de maig Piera-Masquefa : 21 de maig Pujalt-Calaf : 28 de maig Orpí-La Llacuna, 1995. Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada- Ateneu Igualadí.

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Pujalt (Anoia).

Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

MESTRE, Josep Vicenç (1994): Les Esglésies romàniques de l'Anoia. La Veu de l'Anoia. Igualada.

GAVÍN, Josep M. (1984): Inventari d'esglésies. Anoia, Conca de Barberà. Vol. 16. Arxiu Gavín. Valldoreix.

PLADEVALL, A. dir. (1992): Catalunya romànica. El Penedès, l'Anoia. Vol XIX. Enciclopèdia catalana.

Barcelona.

